

Heid Cat zondag 24

Gemeente,

Zondag 23 ging over het artikel waar de kerk mee staat of valt. Aldus Luther. Dat God zondaren rechtvaardigt alleen om Christus wil. Door het geloof. Niets van ons telt daarin mee. Geloven is: je laten zaligmaken. Ophouden met zelf te werken.

Maar dat roept dan toch wel een paar vragen op. Is de catechismus niet te negatief over goede werken. Zijn die dan niet nodig? Moet je dan alles maar op zijn beloop laten? Zegt Jacobus toch ook niet dat het geloof uit de werken blijken zal. En is het dan niet nodig om bijbel te lezen en te bidden? En is het niet nodig om naastenhulp te geven? En is het dan niet nodig om God te dienen en Zijn rijk en Gemeente te bouwen? Zonder goede werken laat je alles maar gaan je wacht maar af en zonder goede werken is het leven helemaal hard en ieder voor zich.

Vraag 62:

Dan is eerst nodig om eens na te gaan: wat zijn goede werken eigenlijk? Dan moeten we eerst zeggen: vele dingen lijken wel goed, maar zijn ze het ook? Veel dingen lijken goed, of zijn in elk geval nuttig. Allerlei vormen van naastenliefde, trouw aan elkaar, hulpvaardigheid, opoffering voor anderen die zijn nuttig. Dar hebben mensen, daar heeft de samenleving wat aan. Maar is het daarmee een goed werk? Of is het een mooie wilde kruisbes? Die van buiten er prachtig uitziet. Maar van binnen.....daar kijkt God. God kijkt en proeft in onze goede werken. Hij kijkt en proeft erin wat de bron is en wat de bedoeling is. En Hij kijkt en proeft of de bron dankbaarheid en liefde tot Hem is. Komt het daar uit op? En of de bedoeling Zijn eer en lof en roem is. Is dat het doel?

Zo'n wil de kruisbes die ziet er aan de buitenkant prachtig blinkend rood uit, maar van binnen is hij zuur en bitter en spuug je hem direct weer uit. Augustinus sprak over blinkende zonden. Wat wij ervan zien blinkt en is nuttig, maar van binnen proeft God geen liefde en dank, ziet God geen gerichtheid op Zijn eer en lof. Het is niet gans volmaakt en de wet Gods in alle stukken gelijkvormig. In alle stukken, dan kun je denken aan wat je doet, aan waarom je het doet en waartoe je het doet. Dat zijn alle stukken van Gods wet. Wij zien alleen wat iemand doet, maar God ziet ook die andere stukken: waarom en waarvoor? En dat kan zo zuur en bitter zijn. Zo leeg aan liefde tot Hem en leeg aan gerichtheid op Hem. Zo vol aan alleen maar gerichtheid op mensen, of hoogmoed of

eerzucht. Zo leeg aan liefde en dank aan God, zo leeg aan gerichtheid op Zijn eer. En daar gaat het om. Als een man alles stipt correct doet in zijn huwelijk. Zich uit de naad loopt en werkt, zovaak stoft en afdroogt, goed is voor de burens en collega's, maar hij heeft zijn vrouw niet lief....dan is het toch leeg? Dan behaagt het zijn vrouw toch niet? Wat leeg is aan liefde tot God en gerichtheid op God, dat is zuur en bitter voor God.

Goede werken? Voor ik God liefheb kan ik geen goed werk doen. Voor ik gerechtvaardigd ben kan ik God niet danken en liefhebben, niet op God gericht zijn. Op zijn best doe ik iets dan om zalig te worden, om zelf niet verloren te gaan. Maar voor ik gerechtvaardigd ben kan ik geen goede werken doen. Is alles zuur en bitter voor God. Leeg en hol: voor God zonder waarde. Alles brokkelt af, alles raak ik kwijt. Nergens kan ik God mee behagen. Ik kan niets goed doen voor God zolang ik niet gerechtvaardigd ben. Dan maar niks doen, overal mee stoppen? Ophouden met Bijbel lezen, kerkgaan? Nee, daar heb ik ook het recht niet toe. Want God vraagt het dat ik Hem dien en dank en liefheb en loof en eer. Wat blijft over? Het werk van Christus! Zijn gerechtigheid. Het goede werk. Van buiten en binnen. om alles te volbrengen en Gods wil te doen. En dat uit pure liefde en dank aan Zijn vader. En dat tot eer en lof van Zijn rijk en Naam. Zijn leven is één goed werk. Zo groot, zo vol waarde. Genoeg voor duizenden werelden en al haar mensen. Zo groot dat iedereen daar op terecht kan en rusten kan.

Weet u daarvan? We lazen het. Alles schade en drek achten om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus mijn Heere. En Paulus had wat goede werken dacht hij eerst. Zoveel afkomst, zoveel ijver en verrichtingen. Maar toen hij erin leerde zien verschrompelde alles en bleef Christus over. Alles schade en drek achten. Alleen Christus is het goede werk voor God. Niets van ons erbij.

Wat een slag als je nog goede gedachten van jezelf hebt. Als je nog verwachting van jezelf hebt. En God blijkt daar niet op te zitten wachten, daar niets mee te kunnen.

Wat een zegen als je alle verwachting van jezelf bent kwijtgeraakt. Altijd weer je eigen leegheid tegenkomt. Je onwaardigheid. Dat het alles in Christus is! En dan....dan komen er goede werken. Uit liefde en op God gericht. Wat zegt de catechismus

daarvan? Die zijn onvolkomen en met zonde bevekt. Ook wat echt uit liefde en dank gedaan wordt en wat gericht is op Gods eer en Naam, dat is in beginsel een goed werk, een goede plant, maar niet volmaakt. Bevekt met luis en bacteriën en vlekken. Het is niet voor 100% uit liefde en dank. Het is niet voor 100% Hem ter eer. Niet vol, niet helemaal bol van liefde en gerichtheid op Zijn eer. Onzuiver, vermengd met ijdel gedachten en motieven en bedoelingen. Neem nou het beste werk dat je doen kunt in geloof. Bidden. Is dat volmaakt? Is je gebed vol en bol van liefde en dank gerichtheid op God. Daar vol van niets anders, daar bol van laaiend en brandend?

Alles heeft verzoening nodig. Ook mijn goede werken hebben verzoening nodig. Mijn goede werken bewerken geen verzoening maar hebben nog verzoening nodig. Vat u? Heere, verzoen mijn gebeden, mijn kerkgang, mijn hulpvaardigheid, mijn vrijwilligerswerk, mijn bijdrage aan het gemeentelven. Alleen Uw werk: de uitnemendheid van de kennis van Jezus Christus, mijn Heere.

Vraag 63:

Daarmee staat of valt de kerk zei Luther, en de zaligheid. Geen wonder daarom dat de duivel hier op afkomt dit aanvalt. Dit fundament omver wil halen. Hij doet dat op twee manieren. Met twee vragen. Eerst de vraag van vraag 63. Dat kan toch niet? Dat de goede werken niet meetellen voor de rechtvaardiging, want spreekt de Bijbel er niet over dat mensen geoordeeld worden naar hun werken? Psalm 62: Gij zult een ieder vergelden naar zijn werk. I Corinthe 3 over werk dat verbrand zal worden en werk dat staande zal blijven. En in Hebreë 11 staat dat Mozes zag op de vergelding van het loon. En Jezus zegt Zelf in de Evangelien dat niemand zal verlaten huis of ouders of broeders om het Koninkrijk Gods die niet zal veelvoudig weder ontvangen in dit leven en in de toekomstige eeuwige leven.

Daar zijn wel enkele dingen van te zeggen. In de eerste plaats heeft Jezus erover gesproken in Lucas 17. Wij hebben zo'n verkeerde voorstelling van zaken. Wij denken zo verkeerd over de verhouding tussen God en mens. Alsof wij God een gunst bewijzen door Hem te dienen. Lucas 17 zegt recht toe recht aan: dat hoort maar zo. De mens hoort God te dienen. Dar zit niks verdienstelijks in om wat voor terug te krijgen. Want hoe is dat op je werk. Je hebt een week lang niks gestolen

op je werk. Krijg je daar dan wat voor? Nee natuurlijk niet, dat hoort maar zo dat je niet steelt. Of in een gezin. Moeder heeft het druk en vraagt; wil jij de tafel even schoonmaken dan kunnen we op tijd weg. Jij bent tien minuten bezig en dien je dan een nota aan: arbeidsloon van 10 minuten is € 5,--? Nee, natuurlijk niet, dat hoorde ook maar zo dat jij hielp. We zouden ons moeten schamen als we het niet gedaan hadden. God heeft recht op ons leven. Vanuit de schepping. Vanuit Zijn verbond. Vanuit Zijn genade. We hebben ons te schamen als we Hem niet dienen. U bent het zo waard, U doet zoveel goed, en ik, ik laat het erbij zitten, ik doe niet wat U vraagt... Hoe meer je de HEERE leert kennen, hoe meer je je leert schamen en hoe meer je beseft: het hoort zo dat ik U dien.

In de tweede plaats kun je ervan zeggen: Als wij de HEERE dienen, dan is dat aan HemZelf te danken. God dienen in goede werken dat is te danken aan Zijn genade. Aan Christus. Aan de rechtvaardiging zonder enige verdienste mijnerzijds uit louter genade. Aan de Heilige Geest Die daarvoor mijn ogen opende. Aan de Vader Die Zijn Zoon zond en Die de Geest aan de Zoon gegeven heeft. Alleen daardoor heb ik Hem nu liefgekrege en verlang ik Hem te dienen en te eren. Mijn goede werken, mijn dienst aan Hem is door Hem gegeven en bewerkt in mij.

Daarvoor ben ik Hem dank verschuldigd. HEERE, wie ben ik dat U mij in uw dienst neemt? Dat u mij daartoe bereid hebt gemaakt. Niet gevonden, maar gemaakt. Dus daar hoeft de HEERE mij niet voor te danken en te belonen, het is precies andersom: hoe kan ik God ooit danken dat ik Hem dienen mag. Wat Hij daarvoor heeft overgehad. Hoe meer ik Hem dien, hoe dankbaarder ik Hem word. Als het tenminste zuiver en recht ligt. Want o het gaat zo makkelijk anders, en in plaats van knielen ga ik stijgen. Stijgen in eigendunk en goede gedachten over mijzelf. Vergetend dat het aan Hem te danken is.

Kijk, je verstand kan hier over blijven redeneren. Is dat wel zo? Kan dat wel zo? Dat je zelf strijdt en werkt en bidt en jezelf verloochent, maar God krijgt er de eer voor, terwijl je toch zelf hebt gestreden. Maar voor het geloof is het zo helder als glas. Heere, alles wat ik deed ten goede is aan U alleen te danken.

En het derde om te zeggen is wat al stond in antwoord 62: onze beste werken zijn met zonden bekleet. Dus verdienen? Nee echt niet

ernee.

En toch beloont God! Toch vergeldt God staat er. Maar dan moet je denken aan de vader-kind verhouding, moeder-kind verhouding. Als dat kind die tafel heeft afgeruimd en schoongemaakt dan kan moeder toch zeggen, hier je krijgt er wat voor. En daarna pakt ze zelf de vaatdoek en doet het nog snel helemaal over en goed. En toch geeft ze er wat voor. Als aansporing. Om aan te moedigen voor de toekomst. Of als het kind naar de tandarts moet voor het eerst. En in de stoel moet. En moeder zegt: als jij erdoorheen gaat krijg jij een ijsje als we thuis zijn. Is dat loon? Och, het is maar hoe je het bekijkt. Maar moeder wil aansporen en aanmoedigen.

Wat zij zijn zo traag en lui, we kunnen zo ertegenop zien. En dan laat God zien wat Hij geven zal. Als een vergoeding zou je kunnen zeggen. Wij vinden het zo moeilijk om iets te laten schieten, om ergens niet aan mee te kunnen doen, om dingen voorbij te laten gaan, om op te moeten geven, om te moeten lijden, om dingen af te laten nemen. Strijd, kruisdragen of vervolging, het valt het zwaar. We deinzen ervoor terug.

We zouden het om Christus wil van harte ervoor over moeten hebben. Puur om Wie Hij is en wat Hij deed. Maar nu geeft God ook nog het eeuwige leven. En nu geeft ook nog degenen die veel geleden hebben, veel heerlijkheid in de zaligheid. Wie veel geleden heeft zal veel verheerlijkt worden. Zou je dan toch niet volhouden? Kijk toch eens wat wacht: eeuwig leven, eeuwig in Jezus armen, altijd zalig en blij en gelukkig in God, nieuwe hemel en nieuwe aarde. Zouden we daar niet eens meer aan mogen denken? Als we hier dingen op moeten geven? Wat wij hier op moeten geven is zo weinig, in vergelijking met wat er tegenover staat!

En andersom: als je hier het goed hebt, maar God oordeelt je naar je werken omdat je buiten Christus bent. En straft je eeuwig. Wat baat dan dat je hier makkelijker had, aan meer dingen mee kon doen. Als er dat tegenover staat, ben je toch dwaas als je voor de korte termijn kiest???

Vraag 64:

De tweede tegenwerping van de duivel. Maakt deze leer goddeloze en zorgeloze mensen? Als het met goede werken nou zo ligt: voor je rechtvaardiging dient het niet, is het niet nodig, en kun je het ook niet en na je rechtvaardiging hoeft het niet want dan ben je toch al zalig. Nou, waarom zou je dan nog....?

Daar zou geen speld tussen te krijgen zijn, als, als geloof een zaak van het hoofd alleen was. Buiten het hart om. Buiten de liefde om. Maar door het geloof worden wij zegt antwoord 64 Christus ingeplant. Ingeplant, als een tak in een boom, een rank in een wijnstok. En de wijnstok zorgt dat de rank vrucht gaat dragen. Want Christus doet twee dingen: Hij rechtvaardigt en Hij vernieuwt mensenlevens. En dat doet Hij door wederliefde te geven. Dan komt het beeld van de bruidegom en de bruid naar ons toe. De bruid heeft de bruidegom lief. Als een meisje verkering heeft met haar vriend en op een dag getrouwd is, en de volgende dag zegt de vrouw: ik doe niks meer, ik laat de boel de boel, want je hebt nou 'ja' gezegd, je mag me toch niet inruilen meer voor een ander. Is dat een bruid?

Christus de hemelse Bruidegom zorgt ervoor dat de bruid Hem liefkrijgt. Dat er vruchten der dankbaarheid komen. Goede werken zijn vruchten der dankbaarheid. Om Wie Christus is, Die Zichzelf gaf tot in de dood aan het kruis. Om Wie de HEERE is. Die goddelozen rechtvaardigt. Het is de lust van je leven om goed te doen. Daar zorgt hij Zelf voor. Je krijgt er vreugde in. Om de Bijbel te lezen, de zondag te houden. Om anderen te dienen, te helpen. Om te strijden tegen de zonde en God gehoorzaam te zijn. De lust van je leven. Dat is je element als een vis in het water.

Geloof en goede werken zijn als de zon en warmte. De zon geeft warmte. Waar de zon is en schijnt daar geeft zij warmte. Onafscheidelijk. Maar: het is nooit om te keren. Hoe warm je het ergens ook maakt, er komt nooit een zon van. Het geloof geeft goede werken: onafscheidelijk verbonden: ijver, berouw, dienstvaardigheid, God gerichtheid. Maar nooit andersom: berouw, ijver, dienstvaardigheid leveren nooit geloof op, brengen nooit geloof voort. Maar geloof brengt goede werken voort. Zonder goede werken word ik gerechtvaardigd, neemt Christus mij aan, en Hij brengt goede werken voort. Dat

onvruchtbare leven van mij, Hij maakt er wat van, Hij laat het voortbrengen wat het nooit voort zou brengen uit zichzelf. Echt vrucht: God dienen niet om zalig te worden, maar omdat ik zalig geworden ben. Niet om te verdienen, maar omdat alles voor mij verdiend is. Niet om vrede met God te krijgen, maar omdat ik vrde verkregen heb. Niet om in de hemel te komen en niet verloren te gaan, maar omdat ik niet verloren zal gaan en in de hemel komen zal. Dankzij peilloze liefde van Christus.

Dat kan niet anders. Dat zal gebeuren, hoe vruchteloos je ook bent.

Maakt dit goddeloos en zorgeloos? Nee, want dat zijn wij al. Goddeloos zijn we al: onverschillig tav Gods eer en Naam. Wat kan ons die schelen, daar kunnen we niet over inzitten. Zorgeloos: zijn wij ook al van nature: mbt onze ziel en zaligheid, och, dat is later wel , dat zien we wel, we zijn druk met andere dingen. Goddeloos en zorgeloos zijn we al. Zijn we dar van verlost? Verlost door het geloof? Waardoor ik ipv goddeloos gericht wordt op de eer van God. De God, Die mij rechtvaardigt en mij zaligt. Ipv zorgeloos word ik gericht op de eeuwigheid en de gunst van God. Die wil ik proeven, die wil ik smaken.

En dat geeft strijd. Strijd want ik ben en blijf geneigd tot alle boosheid, zondag 23, maar ik wil ik ben gewillig om vruchten der dankbaarheid voort te brengen. Kan best moeilijk zijn, ook vanavond, om je gedachten niet naar Zuid Afrika te laten gaan. Om God geen verdriet te doen. Om jezelf niet te beroven van de vrucht van de prediking. Kom dicht bij Christus. Bij de liefde van de Bruidegom. De zon geeft warmte. Kracht om te strijden, ijver om je te heiligen. Hoe meer hoe liever. Hoe meer heiligheid hoe liever. Paulus zegt ergens: ik jaag ernaar of ik het ook grijpen mocht. Kon ik maar heiliger zijn.

Dat is verdriet in het christenleven. Wat jaag ik vaak traag en lauw en laks. Heere, vergeef mij, Heere verzoen het. Hoe dichter bij de zon, hoe meer warmte. Hoe dichter bij Jezus, hoe meer warmte van berouw, ijver, en kracht. Dicht bij Hem, bij Zijn vuur van liefde, dat geeft wederliefde. Een eens zal ik Hem dienen geheel en al. Volkomen en volmaakt.

Amen